

kassenævnet har enstemmigt udtalt, at man under Hensyn til det forholdsvis korte Tidsrum, der er forløbet siden Lovens Ikrafttræden, og til de for Tiden herskende Forhold mener at burde tilraade, at Revisionen udskydes til Rigsdagssamlingen 1925—26. Ministeriet har imidlertid ment, at det vil være naturligt, at denne Revision kan finde Sted i Rigsdagssamlingen 1924—25, og Lovforslaget gaar da ud paa at opnaa denne Udsættelse. Jeg skal paa det varmeste anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Endelig har jeg den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Indkvartering*. Dette Forhold har jo gentagende været til Behandling i dette høje Ting i Forbindelse med Behandlingen af Finanslovene saavel i Samlingen 1921—22 som ogsaa i Samlingen 1922—23. Forskellige Talere har rejst Kritik mod den gældende Indkvarteringslovgivning, der ogsaa i flere Henseender maa betegnes som forældet og utidssvarende, og paa den saaledes givne Foranledning har en Kommission haft hele dette Spørgsmaal til Overvejelse og afgivet en Betænkning, som vil blive omdelt til det høje Tings Medlemmer sammen med det Lovforslag, som jeg her har den Ære at fremsætte. I Kommissionen er man paa alle væsentlige Punkter naaet til Enighed om et Forslag til en ændret Lovgivning paa dette Omraade, der er saa meget mere naturlig paa nærværende Tidspunkt, som vi staar overfor en ny Garnisonsordning som Følge af de i Sommeren 1922 vedtagne nye militære Love. Jeg skal ganske kort gøre Rede for Lovforslagets Hovedindhold.

Indkvarteringsbyrden foreslaas, som hidtil, lagt paa Købstæderne. Loven angaar ikke Københavns Kommune, der maa formenes at have et tilstrækkeligt Antal Kaserer, som tilhører Staten, saaledes at Indkvarteringsspørgsmaalet egentlig ikke opstaar indenfor Københavns Kommune. Indkvarteringsbyrden, som hidtil har hvilet paa Grundejerne, foreslaas fremtidig at skulle hvile paa Kommunerne, dog saaledes, at Byrderne ved kortvarig Indkvartering kan lignedes paa Borgerne, men i saa Tilfælde baade paa Ejere og Lejere og ikke som hidtil paa Grundejerne alene. Det foreslaas, at kun saadanne Ydelser, som nu faktisk af Kommunerne præsteres in natura, opretholdes, medens Kommunerne derimod fritages for en Række Ydelser, f. Eks. Anskaffelse og Vedligeholdelse af Inventar, Opvarmning og Be-

lysning til Sygehuse, Vagtlokaler og Arrestlokaler. Ligeledes afskaffes Kommunernes Pligt til at skaffe Underofficerer Kvarterer. Det er en Forpligtelse, som ikke er opfyldt in natura gennem de senere Aar, men har været afløst af en Godtgørelse til Krigsministeriet, som altsaa nu fremtidig bortfalder; den har, saa vidt jeg erindrer, andraget ca. 29 000 Kr. aarlig.

Det foreslaas endvidere, at for Tilvejebringelsen af Vagt- og Arrestlokaler, Magasiner, Vognskure, Depoter, Sygehuse, m.m. skal der for Fremtiden ydes Kommunerne, naar de har tilvejebragt disse Lokaler, en Godtgørelse af $6\frac{1}{2}$ pCt. p. a. af Bygningernes og 4 pCt. p. a. af Grundens Værdi. Staten var hidtil pligtig at yde Kommunerne fuld Erstatning for saadanne Ydelser, men denne Erstatning var substitueret med en Ydelse af 6 à $6\frac{1}{2}$ pCt. af Bygningernes Opførelsessum og 4 pCt. af Grundens Værdi. Det er altsaa i det væsentlige den Ordning, der hidtil har været gældende, som her søges lovfæstet, dog at der ikke længere er Tale om fuld Erstatningsydelse, saaledes som Tilfældet var efter den ældre Lovgivning.

Hvad Tilvejebringelsen af Kvarterer angaar, foreslaas det, at Godtgørelsen til Kommunerne fremtidig udredes efter Regler, som er væsentlige Ændringer af de hidtil anvendte og i Virkeligheden forældede Regler. Det foreslaas, at der skal ydes af Kasernebygninger som Godtgørelse til Kommunen 5 pCt. af Bygningens og 3 pCt. af Grundens Værdi, hvorigennem Kommunen til Kasererne kommer til at yde ca. $\frac{1}{4}$ i Lighed med, hvad der hidtil har været Tilfældet.

Hvis der skal ske Indkvartering hos Borgerne, skal der fremtidig ydes Manddag-Betaling ligesom tidligere, men efter ændrede Regler, saaledes at denne Betaling pr. Manddag kommer til at ligge mellem 25 og 40 Ø. For Staldbygninger, leverede af Kommunen, ydes der en Forrentning af $4\frac{1}{2}$ pCt. af Bygningen og 3 pCt. af Grunden. For, hvad der ydes af Staldrum fra privates Side, betales der 15 Ø. pr. Hestedag, naar det sker ved Ligning, og 10 Ø. pr. Hestedag, naar det sker ved Licitation. Man er gaaet til at foreslaa disse ændrede Regler, hvad Kvarterer og Staldrum angaar, til Afløsning af de ganske forældede Regler under Hensyn til, at de ændrede Garniserings- og Kasereringsforhold vil gøre de hidtil fulgte Regler uanvendelige, naar nogenlunde Ligelighed indenfor de forskellige Kommuner overfor dette Spørgsmaal